

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XX.

ČÍSLO 4

APRÍL 2012

**Pascha a Posledná večera - Biblická olympiáda - Tvoja cesta
Eucharistia z pohľadu ženy - Videli sme krv Ježiša
Vnúťorné uzdravenie - Marta Robinová - Veľká noc 2012**

Pascha a Posledná večera - veľký poklad našej viery

Viete, kedy Ježiš ustanovil Eucharistiu? Mnohí určite poznáte správnu odpoveď. Počas Poslednej večere. Ale čo vlastne Ježiš so svojimi učeníkmi v tento deň robil? A aký to malo súvis so židovskou vierou? Vráťme sa na chvíľu do minulosti a sledujme židov pri slávení Paschy.

Pascha (prechod) je najväčší židovský sviatok, pamiatka oslobodenia Izraelitov z egyptského otroctva. Je to sviatok nekvasených chlebov. Izraeliti si počas nej pripomínajú noc, keď anjel smrti prešiel Egyptom a pozabíjal všetko prvorodené z Egypta. Tí, ktorí si potrelí veraje dverí krvou z baránka, nezomreli, pretože keď anjel smrti videl krv na dome, nevošiel tam.

Paschu začínali židia sláviť hneď po zotmení. Bola to dôležitá slávnosť, pri ktorej sa stretávala celá rodina. V Izraeli bolo zvykom, že mladí muži, si hľadali majstra svojho života. Keď ho našli, trávili čas iba s ním. Preto Ježiš oprávnenne slávil Paschu nie so svojou pokrvnou rodinou, ale so svojimi učeníkmi.

Pri slávení Paschy bol zvyčajne predsedajúcim stola otec. Na stole boli položené štyri poháre vína. Otec zdvihol prvý pohár, kalich posvätenia, a modlil sa nad ním. Po-

tom sa z neho všetci napili. Kalich posvätenia odlišoval túto večeru od iných, tradičných večerí.

Po tomto obrade si predsedajúci stola umyl ruky na znak očistenia sa pred Bohom. Ruky si umyli aj všetci ostatní. (Ježiš počas Poslednej večere práve v tejto chvíli na znak lásky umyl učeníkom nohy.)

Nasledovalo ochutnanie horkých bylín so slanou vodou. Horké byliny pripomínali židom otroctvo v Egypte. Slaná voda bola symbolom slz predkov, ktorí plakali v porobe. Po tomto obrade priniesli židia upečeného baránka. Jedli ho s macesom - nekvaseným chlebom. Nestihol vykysnúť, pretože Izraeliti, ponáhľajúci sa z egyptského zajatia, zobrali zarobené nevykysnuté cesto a rýchlo upiekli chlieb.

Takisto bol naliaty druhý pohár - pohár vysvetlenia. Otec pri ňom vysvetľoval celú históriu Izraela a to, čo sa dialo po vyslobodení z Egypta. Čítalo sa Písmo a spievali žalmy, ktoré o tom hovoria.

Po zjedení pečeného baránka bol naliaty tretí pohár - pohár vdakyzdania. Pil sa s kúskom nekvaseného chleba. Otec nad ním prednášal modlitbu vdakyzdania.

Ježiš práve pri tejto modlitbe urobil zvláštnu vec - dal Pasche nový význam. Povedal, že sa neslávi na pamiatku vyvedenia otcov z Egypta, ale že sa slávi na pamiatku jeho

smrti, na pamiatku toho, že nás vykúpil z otroctva. Predstavte si to obrovské prekvapenie, keď Ježiš zdvihol chlieb a kalich a povedal: „Toto je moje telo dané za vás. Toto je moja krv, krv novej zmluvy!“ Učeníci to počúvali. Myslím si, že boli úplne ticho. Určite nechápali, čo sa deje.

Ježiš tým povedal vlastne toto: „Už nikdy si nemusíte pripomínať vyslobodenie otcov z Egypta, pretože ja idem na smrť ako pravá veľkonočná obeta. Odteraz chcem, aby ste si

pripomínali omnoho väčšiu vec. Aby ste si pripomínali to, že ja som vydal svoje telo a svoju krv na vašu vykúpenie. Lebo krv, ktorá bola doteraz obetovaná, krv býkov a obetných zvierat vás nemohla očistiť. Moja krv vás očistí. To je moja krv daná za hriechy sveta.“

Posledná večera teda spája Starý a Nový zákon. Dáva nám veľký poklad našej viery.

P. Juraj Ďurnek, SchP.
Obrazok: judaica-art.com

Zodpovednosť v podávaní svedectva

Eucharistia je veľkým darom pre nás všetkých. V porevolučných rokoch sa aj u nás rozšírila služba mimoriadnych vysluhovateľov svätého prijímania. Pomáhajú kňazom počas svätých omší. Prinášajú Eucharistiu chorým. Niekoľkých z nich, pôsobiacich v našej farnosti, sme sa rozhodli osloviť.

Milan Petráš (56)

Ako ste sa dostali k službe mimoriadneho vysluhovateľa sv. prijímania?

- Bol som oslovený vtedajším dekanom farnosti Jánom Bednárom. 11.11. 2006 mi vtedajší biskup Mons. Rudolf Baláž dekrétom č. 2035/96 dal povolenie rozdávať sväté prijímanie.

Čo pre vás táto služba znamená?

- Podávaním svätého prijímania slúžim umučenému a vzkriesenému Kristovi, ktorý je živý medzi nami, a slúžim aj veriacemu Božiemu ľudu.

Akým človekom by podľa vás mal byť mimoriadny vysluhovateľ sv.

prijímania?

- Mimoriadny vysluhovateľ svätého prijímania by mal vydávať pekné svedectvo o zmŕtvychvstalom Pánovi svojim každodenným kresťanským životom.

Jozef Kobela (50)

Ako ste sa dostali k službe mimoriadneho vysluhovateľa sv. prijímania?

- Už si na to nespomínam úplne presne. V časoch, keď ešte v Prievidzi neboli ustanovení mimoriadni vysluhovatelia sv. prijímania, zavolať si ma k sebe pán dekan Bednár a ponúkol mi túto službu. Poďakoval som sa mu so slovami: „Možno niekedy inokedy.“

O necelý rok mi zavolať znovu. Nemal som kam uhnúť. Stal som sa najmladším vysluhovateľom spomedzi tých šiestich, ktorí boli v tom čase v Prievidzi ustanovení.

Čo pre vás táto služba znamená?

- Je to poklad v hlinených nádobách. To, čo je typické pre všetkých ľudí, ktorí denne zápasia o svoju vieru.

Akým človekom by podľa vás mal byť mimoriadny vysluhovateľ sv. prijímania?

- Nedávno ma oslovil tento krátky príbeh: V istej dedine žil človek, ktorý neriešil svoje osobné a pracovné problémy práve najlepšie. Do farnosti prišiel nový kňaz a ustanovil ho za mimoriadneho vysluhovateľa sv. prijímania. V nedeľu počas sv. omše sa do radu pred ním nepostavil nik. Všetci čakali v rade pred kňazom. Vtedy pochopil...

Martin Karpiš (39)

Ako ste sa dostali k službe mimoriadneho vysluhovateľa sv. prijímania?

- K tejto službe som sa dostal v júli 2003, keď sa správcom piaristického kostola stal páter Vojtech Dávid, SchP.. Požiadal o to troch či štyroch dlhoročných miništrantov, medzi ktorými som bol aj ja. Súhlasili sme. Dôvodom, prečo o to požiadal práve nás, bol fakt, že dovtedajší mimoriadni vysluhovatelia sv. prijímania slúžili väčšinou iba v nedeľu či počas slávností. My ako miništranti sme mohli pomôcť aj v priebehu týždňa.

Čo pre vás táto služba znamená?

- V prvom rade som miništrant, ale ak to páter potrebuje aj počas sv. omše, rád pomôžem i ako mimoriadny vysluhovateľ. Som však radšej, ak príde vysluhovateľ, ktorý nie je miništrantom, lebo som za to,

V praxi sa často stretávame s tým, že pojmy akolyta a mimoriadny vysluhovateľ sv. prijímania sa používajú ako synonymá. V skutočnosti však neznamenajú úplne to isté.

Akolytát je ministérium (služba) udelené trvalo špeciálnym obradom. Akolytov ustanovuje počas svätej omše biskup. Toto ministérium je spravidla predstupňom diakonskej vysviacky a predchádza mu ministérium lektorátu.

Mimoriadny vysluhovateľ svätého prijímania je poverenie pre daného človeka, ktorý dostane dekrét od biskupa a na jeho základe môže rozdávať sväté prijímanie v určitej farnosti. Je poverený na určitý prípad alebo určitý čas.

Na Slovensku sa akolytát zvykne udeľovať najmä bohoslovcem. Za mimoriadnych vysluhovateľov sv. prijímania bývajú zvyčajne ustanovení aktívni laici.

aby sa počas sv. omše zapojilo do rôznych funkcií čo najviac schopných ľudí.

Táto služba ma zblízuje s Pánom, ktorého sa dotýkam, a zvyšuje moju úctu a lásku k nemu.

Akým človekom by podľa vás mal byť mimoriadny vysluhovateľ sv. prijímania?

- Má to byť pravoverný katolík, ktorý sa osvedčil v rôznych životných situáciách. Nemá žiť v ťažkom hriechu, lebo tým by zosmiešňoval a škandalizoval seba i Cirkev. Nemá to byť novoobrátenec (teda človek, ktorý nie je katolíkom aspoň desať rokov), lebo on sa ešte potrebuje veľa učiť a dozrievať. Nemá to byť ani človek s pochybnou minulosťou, ktorú mu mnohí nemôžu zabudnúť. Mal by sa zúčastňovať svätej omše aj počas týždňa, nielen v nedeľu. Mal by mať aspoň 30 rokov.

Stanislav Šimkovič (66)

Ako ste sa dostali k službe mimoriadneho vysluhovateľa sv. prijímania?

- Bol som o to požiadaný kňazom, ak si dobre spomínam, tak pátrom Alojzom Orlickým, SchP.. Súhlasil som.

Čo pre vás táto služba znamená?

- Odkedy vykonávam túto službu, cítim väčšiu zodpovednosť v podávaní svedectva vlastného života pred Bohom, v rodine, v zamestnaní...

Akým človekom by podľa vás mal byť mimoriadny vysluhovateľ sv. prijímania?

- Mal by viesť usporiadaný život, vážiť si druhých ľudí, byť zdvorilý, rozvážny, zaujímať sa o život vo farnosti, vzdelávať sa v náboženstve.

Augustín Letavay (62)

Ako ste sa dostali k službe mimoriadneho vysluhovateľa sv. prijímania?

- Na základe výzvy otca biskupa Rudolfa Baláža v roku 1990 som sa prihlásil ako dobrovoľný katechéta na vyučovanie náboženskej výchovy v školách farnosti mesta Prievidza.

Po Veľkej noci v roku 1990 som navštevoval v Banskej Bystrici kurz katechétovej a po jeho ukončení v auguste 1990 som dostal misiu pre vyučovanie náboženstva, ktoré som od toho času učil osem rokov v školách mesta Prievidza. Zároveň som začal študovať na Teologickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave teológiu pre laikov.

V decembri v roku 1990 som na odporúčenie pátra Pavla Kollára, SchP., vtedajšieho správcu Kostola Najsvätejšej Trojice v Prievidzi, dostal od otca biskupa Rudolfa Baláža poverenie mimoriadneho vysluhovateľa sv. prijímania. V tom čase sme toto poverenie dostali vo farnosti Prievidza dvaja laici. Mimo-riadnym vysluhovateľom sv. prijímania som dodnes, teda už 22 rokov.

Čo pre vás táto služba znamená?

- Táto služba pre mňa znamenala a aj doteraz znamená radosť držať v rukách telo Ježiša Krista a pre túto blízkosť aj záväzok, že učenie Ježiša Krista treba ohlasovať a žiť každodenne.

Akým človekom by podľa vás mal byť mimoriadny vysluhovateľ sv. prijímania?

- Mimoriadny vysluhovateľ sv. prijímania by podľa môjho názoru mal byť človek charakterný a pokorný, ktorý si vážnosť svojho poslania naplno uvedomuje.

Otázku, aké podmienky by mal mimoriadny vysluhovateľ sv. prijímania spĺňať, aby mohol vykonávať túto službu, sme položili aj pánu dekanovi Martinovi Dadovi:

Podmienky, ktoré sú rozhodujúce pre voľbu mimoriadneho vysluhovateľa sv. prijímania:

1. Má to byť človek dobrej povesti, teda s usporiadaným životom podľa zásad evanjelia a Cirkvi.
2. Nesmie byť v nejakom kánonickom treste (rozvedený, exkomunikovaný, v uvalenej podmienke...).
3. Má to byť človek praktického sviatostného života, aktívne účastný života farnosti.

Pripravila: Petra Humajová

Desiaty ročník Biblickej olympiády

V marci sa konali dekanátne kolá Biblickej olympiády. Už desiaty ročník tejto súťaže prebieha na celom Slovensku pod patronátom Katolíckeho pedagogického a katechetického centra.

Vedomosti o Knihe Genesis a Evanjeliu podľa Marka si porovnávali žiaci a študenti v priestoroch Gymnázia V.B. Nedožerského v Prievidzi. Spoločnou témou vybraných kníh bolo naplnenie prislúbení.

Tímy v kategórii žiakov druhého stupňa základných škôl a žiakov prímly až kvarty osemročných gymnázií súperili 20. marca 2012. Zvíťazili súťažiaci zo ZŠ v Novákoch. Druhé miesto si vybojovali žiaci zo ZŠ Uli-

ca Energetikov a tretie žiakom z Piaristickej spojenej školy F. Hanáka.

Žiaci stredných škôl; gymnázií a kvinty až oktávy osemročných gymnázií si zmerali sily 22. marca 2012. Dobre sa darilo obom tímom z Piaristickej spojenej školy F. Hanáka v Prievidzi, ktoré v konkurencii ôsmich družstiev obsadili prvé dve miesta a postúpili na diecézne kolo do Banskej Bystrice. Tím v zložení Viktor Šovčík, Terézia Peticová a Mária Štefičková z osemročného piaristického gymnázia v tejto kategórii zvíťazil. Žiaci štvorročného piaristického gymnázia obsadili druhé miesto. Tretie miesto si vybojoval tím z Gymnázia V. B. Nedožerského.

Všetkým zúčastneným vyslovujeme úprimnú vďaku za ich záujem o živé Božie slovo, jeho štúdium a uvádzanie do života. Postupujúcim zároveň

prajeme veľa šťastia na diecéznych kolách.

Text: -av-

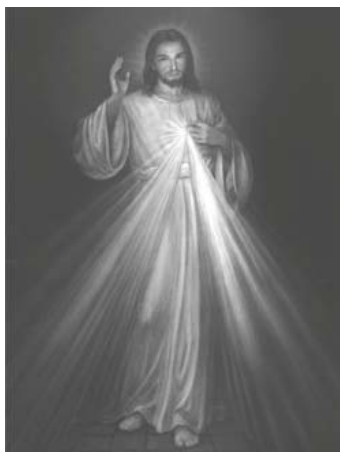
Foto: B. Markovič

Deviatnik a pobožnosti k Božiemu milosrdenstvu

Ružencové bratstvo sv. Bartolomeja Prievidza-mesto pozýva na **Deviatnik a pobožnosti k Božiemu milosrdenstvu**, ktorých sa môžete zúčastniť od **Veľkého piatku 6. apríla 2012 do Nedele Božieho milosrdenstva 15. apríla 2012** vo Farskom kostole Sv. Bartolomeja. v Prievidzi.

Bratia a sestry, príd'te si načerpať hojnosť milostí z prameňa Božieho milosrdenstva.

Ing. K. Pogorielov, horliteľ bratstva

DÁTUM	DEŇ	HODINA	ÚMYSEL MODLTIEB
6.4.	Veľký piatok	14,00	Za celé ľudstvo, zvlášť za všetkých hriešnikov
7.4.	Biela sobota	17,00	Za kňazov a všetky zasvätené duše
8.4.	Veľkonočná nedeľa	17,00	Za všetky zbožné a verné duše
9.4.	Veľkonočný pondelok	17,00	Za neveriacich a tých, čo Pána ešte nepoznajú
10.4.	Utorok	15,30	Za duše odlúčených bratov a sestry
11.4.	Streda	15,30	Za duše pokorné, tiché a duše malých detí
12.4.	Štvrtok	15,30	Za duše, ktoré zvlášť uctieávajú a oslavujú BM
13.4.	Piatok	15,30	Za duše v očistci
14.4.	Sobota	16,00	Za ľahostajné duše
15.4.	Nedeľa Božieho milosrdenstva	14,30	Slávnostná pobožnosť k Božiemu milosrdenstvu

Evanjelizačný kurz Tvoja Cesta

Božia láska, hriech, spása, pokánie, Duch Svätý a spoločenstvo. Aj to boli témy, ktoré odzneli počas kurzu Tvoja Cesta, ktorý pripravilo Spoločenstvo Piar v Piaristickej spojenej škole F. Hanáka. Cez víkend 24. - 26. februára 2012 sa ho zúčastnilo, bolo takmer 80 účastníkov.

Tvoja Cesta bol prvý kurz, ktorý ponúklo Spoločenstvo Piar. Prednášky o základných pilieroch kresťanskej viery boli počas evanjelizačného víkendu mladým odprednášané moderným spôsobom. Dôraz bol kla-

dený na svedectvá, osobné rozhodnutie a možnosti vstupu do spoločenstva.

Sme nadšení, že mladí ľudia majú stále veľkú túžbu a hlad úplne sa rozhodnúť pre Ježiša. Veríme, že takýmito akciami im pomôžeme pochopiť podstatu kresťanskej lásky, vzťahu so živým Bohom a potrebu spoločenstva ako jedného zo základných princípov budovania Cirkvi.

Text: Andrej Kmotorka

Foto: Spoločenstvo Piar

Čo povedali o kurze účastníci?

Obnovy som sa zúčastnil len šťastnou "náhodou". Boh vedel, čo chce. Na obnove som mal možnosť duchovne výrazne rásť, a túto možnosť som využil ako najlepšie som vedel. Organizátori obnovy si skutočne dali záležať na kvalite, za čo si ich veľmi vážim, lebo majú "na svedomí" môj duchovný obrat o takmer 180 stupňov smerom k Bohu.

Július, 14 rokov

Duchovná obnova Tvoja cesta mala pre mňa hlboký význam, pretože som sa na ňu dlho pripravovala. Znamenala pre mňa dovriešenie prvej etapy môjho budovania vzťahu s Bohom, avšak zároveň mi vytýčila nové ciele. Dala mi poznať, aká vrúcna a neotrasiteľná je Božia láska ku mne. Zároveň som pochopila, akú dôležitosť hrá spoločenstvo v prehlbovaní vzťahu s Bohom.

Anička, 21 rokov

Chcela by som sa poďakovať za chvíle strávené na kurze - Tvoja cesta. Tento kurz mi pomohol obnoviť môj vzťah s Bohom, a uvedomiť si, že On nie je niekto vzdialený a príliš veľký na to, aby sa o mňa zaujímal. Boh je mojím priateľom, môžem sa mu zveriť so všetkým a On ma neprestane milovať.

Zuzka, 17 rokov

Táto duchovná obnova mi dala veľa mi veľa. Okrem úžasných ľudí, ich zaujímavých prednášok a skvelých chvíľ, som dostala odpovede na moje otázky a vlastne som sa tak „reštartovala“, vo viere v Boha. Veľmi sa mi tam páčilo, vôbec nelutujem, že som tam bola. Prispeli k tomu chvály, ale hlavne modlitby.

Kamila, 14 rokov

Viac o Spoločenstve Piar a podujatiach, ktoré pripravuje, nájdete na:
www.facebook.com/piar.sk alebo www.piar.sk

Modlitba okamihu: Krížová cesta v škole

Obrázky štrnástich zastavení krížovej cesty na dverách tried. Prečo? Už tradične sa v pôstnom období každú stredu o 13:45 hod. ozýval na chodbách našej školy spev piesní k jednotlivým zastaveniam krížovej cesty.

S pátrom Jánom a pani profesorkou Zuzanou Žiškovou, ktorí viedli modlitbu krížovej cesty, sme sa mohli

na chvíľu zamyslieť a rozjímať o utrpeniach nášho Pána Ježiša Krista. Táto „modlitba okamihu“, počas ktorej po chodbách kráčajú aj iní ako len modliaci sa ľudia, má každý rok svoje veľkú silu. Núti nás zastaviť sa a pohliadnuť na kríž.

E. Blašková

Začína sa jar a cítiť to aj deti, napríklad takto:

Môj žalm na oslavu stvorenej prírody

Pane Bože, Ty si náš dobrý Pán,
Ďakujem Ti, že si nám život dal.
Stvoril si nám prírodu,
Krásnu, dobrú, nádhernú.
Život si dal zvieratám,
Ďakujem Ti, Pán Boh náš.

Filip Petráš, prima
Piaristická spojená škola F. Hanáka

A budú dvaja v jednom tele Eucharistia z pohľadu ženy

Môj pohľad na Eucharistiu ovplyvnila *Teológia tela* podľa Jána Pavla II., tak, ako ju vysvetľuje spisovateľka Katrina Zeno. Svätý Pavol píše v liste Efezanom: „*Preto muž zanechá otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele. Toto tajomstvo je veľké; ja hovorím o Kristovi a Cirkvi. Ale aj vy, každý jeden nech miluje svoju manželku ako seba samého. A manželka nech si ctí muža.*“ (Ef 5,31) Toto veľké tajomstvo nie je nič iné, ako tajomstvo Eucharistie.

Tak, ako sa vo sviatosti manželstva muž a žena slobodne darujú jeden druhému ako ženích a nevesta, tak sa aj Kristus - Ženích darúva svojej Neveste - Cirkvi. Spečatením sľubu, ktorý si snúbenci povedia pred oltárom, je manželský akt vzájomného sebadarovania. To znamená, že „budú dvaja v jednom tele“. Bez toho je sviatosť manželstva neplatná. A presne týmto spôsobom sa darúva Kristus ako Ženích každej žene.

Keď žena kráča prijať Eucharistiu, je to ako keby kráčala vo svadobných šatách ku oltáru. Jej „amen“ po slovách kňaza, ktorý hovorí: „Telo Kristovo“, je svadobné „áno“ alebo „beriem si ťa, budem ťa milovať a ctíť až do smrti, naveky, beriem si Krista, môjho Ženícha“. A Ženích svoje svadobné „áno“ vyslovuje ústami kňaza pri premenení: „Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás (za Teba ako osobu, ktorú milujem)...“

Žena je často pokúšaná myslieť si, že jej život bude šťastný, ak bude mať ideálneho muža, manžela, ktorý naplní všetky jej túžby a predstavy. No skúsenosť nás učí, že rozdiel v myslení muža a ženy je taký veľký, že bez lásky zakorenenej v Bohu nie je možné toto šťastie. Iba Boh sám môže naplniť všetky naše túž-

by, lebo vie, čo do nás vložil, vie, prečo nás stvoril.

Srdce ženy je veľmi hlboké. Je v ňom poklad, ktorý tvoria vzácne časti. V každej z nás je ukryté „zlato“, ktorého vyjadrením je fakt, že sme Božie deti, dcéry Otca.

Zároveň sme predurčené stať sa matkami. To sú „rubíny“ nášho pokladu. Je v nich zahrnuté materstvo biologické, ale i duchovné. Každá žena je povolaná stať sa aj duchovnou matkou, žiť citový, morálny, kultúrny a duchovný rozmer života ľudí vo svojom okolí.

Veľmi dôležitou súčasťou nášho pokladu ženy je „žiarivý opál“. Vyjadruje vlastnú osobnú identitu každej

ženy, osobný dar ženy, ktorý dostala od Boha ako jediná na svete - vášeň pre niečo. Musíme ju objaviť, lebo nik iný tento dar nemá. S by bol bez neho ochudobnený, nebol by dokonale „prežiarený“.

Napokon je súčasťou Božieho pokladu v žene i diament“ tajomstva Božej snubnej lásky k nám. Sme povolané žiť ako nevesty Ducha Svätého. Boh hovorí každej z nás: „*Moja milovaná, sestrička moja, priateľka moja.*“ Kristus ako Ženích chce dať dar vlastného Tela každej z nás.

Toto vyznávame a v to veríme, keď prijímame Eucharistiu slovami kňaza - Telo Kristovo. Prijatie Tela Kristovho je završením stretnutia sa dvoch osôb v jednom tele vo vzájomnej láske. Táto láska ku Kristovi neprotirečí láske k manželovi, ale ju dopĺňa.

Je dôležité uvedomiť si, že žiadnu ženu nikdy nepochopí a neprijme v celej jej osobnosti, v celom dare, jediný muž. Lebo ten, kto vie, po čom túžime, a čo do nás vložil, je jedine Boh, ktorý nás stvoril... Aby sa z nás radoval.

Text: Elena Blašková
Foto: Mária Melicherčíková

Elena Blašková
PODSTATA

*Nerozumiem rozumom,
vnímam len nesmelo,
to veľké tajomstvo
to Kristovo Telo.*

*Len jemným závojom
zrak k nemu upieram,
len cítim, nechápem,
sťa dieťa nazerám.*

*Do Tvojej podstaty,
do vnútra, na dno až,
tam poklad nebeský
pred nami ukrývaš.*

*Aký je, nevie nik,
len Ty a Otec Tvoj,
ku kľúču postačí
do konca doviest' boj.*

*Potom ním otvorím
a vojdem v tichosti,
závoj sa roztrhne,
uvidím radosti.*

*Však možné je i to,
že dnes už pozerám
na nebo Pánovo,
keď v srdci lásku mám.*

Eucharistia - kráľovná všetkých sviatostí

Recenzia knihy Eliasa Vella *Tancovanie v púšti*

„*Tie najúčinnnejšie osobné stretnutia s Bohom sa uskutočňujú prostredníctvom sviatostí,*“ píše vo svojej knihe *Tancovanie v púšti* Elias Vella. Kým však pri vysluhovaní ostatných sviatostí dáva Ježiš kňazovi moc, aby konal v Božom mene, pri Eucharistii je to iné. Kňaz v nej Krista nielen reprezentuje, ale aj sprítomňuje.

Maltský rehoľník a exorcista Elias Vella, ktorý už viac ako 15 rokov prichádza na Slovensko, aby tu viedol rôzne semináre a duchovné obnovy, sa v publikácii *Tancovanie v púšti* bližšie venuje tajomstvu Eucharistie. „*Mojím cieľom nie je prehľbiť poznanie o Eucharistii,*“ píše hneď na úvod, „*ale skôr ukázať cestu, ako sa stať eucharistickými ľuďmi.*“ Sme nimi my osobne?

Tanec v púšti

„*Pokiaľ sme ešte na zemi, liturgia je pre nás stále iba slávnosťou na púšti,*“ hovorí autor. Z obrazu púšte a radostného tanca vychádza aj názov knihy. Púšť je symbolom nášho života na zemi, tanec je radosťou počas slávenia liturgie.

Toto všetko je však ešte len predzvesť toho, čo bude raz vo večnosti. A čo tam bude? To nik z nás nevie. Jedno je však isté: „*Potom už nebudeme potrebovať reč symbolov, lebo budeme vidieť Boha z tváre do tváre.*“

Boh je prítomný

Na rozdiel od iných vecí je ale Eucharistia viac ako symbol. Je to znak prítomnosti Boha v našom živote, ten najkrajší prejav Božieho priateľstva voči nám. Naše priateľstvo s Bohom silnie a rastie práve prostredníctvom Eucharistie. Táto sviatosť je absolútne nevyhnutná pre všetkých, ktorí chcú ísť v duchovnom živote smerom dopredu.

Prečo však niekedy k Eucharistii pristupujeme aj každý deň, a predsa sa v našom živote nič nemení? Chyba je v nás: „*Eucharistiu môžeme prijímať aj každý deň, ale iba náš život ukáže, či v ňu veríme, alebo neveríme. Ak sa náš život nemení, potom liturgia nie je dôsledkom toho, čo žijeme, ale iba symbolickým úkonom, ktorý k ničomu nevedie.*“

Sviatosť spoločenstva

Účinky dobre prežívanej svätej omše a Eucharistie sú nesmierne. Prostredníctvom nich sa nám odpúšťajú hriechy. Sme uzdravovaní a oslobodzovaní od zlých duchov. Zároveň nás naplňa Duch Svätým.

Eucharistia nikdy nie je súkromnou modlitbou, i keby ju kňaz slúžil sám. Je silou, ktorá buduje spoločenstvo a hostinou, v ktorej sa nám dáva sám Pán. A nielenže sa dáva, ale zároveň aj posilňuje jednotu medzi nami.

Prečo teda tak veľa ľudí o Eucharistii pochybuje? Prečo mnohí nepo-

važujú Eucharistiu za podstatnú a dobrovoľne ju vylučujú zo svojho života? Prečo je dnes spoločnosťou viac prijímaný človek, ktorý sa venuje okultizmu, ako ten, ktorý chodí na sväté prijímanie?

Skúste sa začítať do tejto cennej knihy Eliasa Vellu. Myslím si, že vám

prinesie odpovede na mnohé otázky.

Petra Humajová
*Kniha vyšla vo vydavateľstve
Per Immaculatam v roku
2010.*

Videli sme krv Ježiša

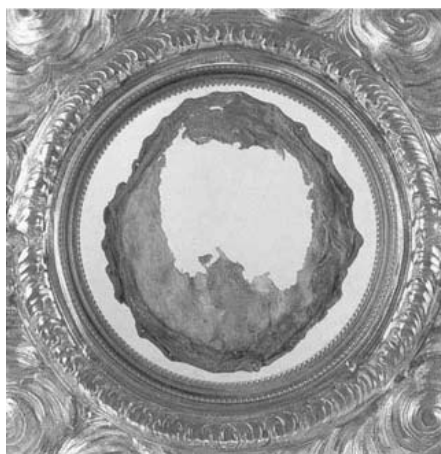
Podľa nedávneho prieskumu verejnej mienky v USA len približne 30% katolíkov, ktorí pravidelne pristupujú k Eucharistii, verí, že skutočne prijíma Telo a Krv Krista. Keďže Eucharistia je veľkým tajomstvom, niet sa čomu diviť. V dejinách o tom neraz pochybovali nielen bežní veriaci, ale aj teológovia.

Pred pár rokmi som sa dostala do malého a dovtedy pre mňa neznámeho mestečka Lanciano v Taliansku. Boli sme už všetci na smrť unavení z ciest po Assisi, San Giovanni Rotondo a aj po dňoch strávených v Ríme. Dokonca až natolko, že by sme sa už najradšej boli videli na Slovensku. Kládla som si otázku: „Čo úžasné sa ešte dá v Taliansku vidieť? Ved' som už videla všetko!“ No nebolo to tak.

V Lanciane nás privítal malý kostolík zasvätený svätému Legonzianovi. V minulosti patril k baziliánskemu kláštoru. Dejiny kostolíka sa stáli známejšími už po roku 700. Jeden baziliánsky mních v Lanciane v tom čase prežíval veľké skúšky a pokúšenia, pretože mal pochybnosti o skutočnej prítomnosti Ježiša Krista v Eucharistii.

Neustále sa modlil a prosil o pomoc. Mal strach, že stráca svoje povolanie. Vo svojom kňazskom živote totiž okrem pochybností trpel i rutinou. Navyše situácia vo svete vôbec neposilňovala jeho vieru. V týchto

časoch sa objavovalo množstvo heréz, ktoré ho vzdalovali od viery. Raz, keď slúžil svätú omšu, po slávnostných slovách konsekrácie začal opäť pochybovať o skutočnej prítomnosti Krista pod spôsobom chleba a vína. No v tom okamihu sa stal priamo pred jeho očami mimoriadny zázrak. Hostia sa premenili na kúsok živého mäsa - svalu - a v kalichu sa víno premenilo na krv.

Detail monstrancie z Lanciana.
Prítomnosť akýchkoľvek chemických konzervačných látok výskumy nepotvrdili.

Monštrancia v ktorej sa uchováva krv (nádoba v spodnej časti) a telo Ježiša Krista z eucharistického zázraku v Lanciane

Viera v Eucharistiu sa razom zrodila nielen u mnícha, ale i u mnohých pútnikov, ktorí na miesto začali prichádzať - a ktorí prichádzajú dodnes. Tak, ako my.

V priebehu ďalších storočí sa uskutočnili mnohé výskumy tejto udalosti a daný fenomén bol podrobený prísnej lekárskej analýze. Otcovia františkáni s poverením Ríma zverili skupine expertov Krv a Telo, aby ich analyzovali a preskúmali.

Výskum uskutočnil laboratórnym spôsobom 18. novembra 1970 profesor anatómie, histologickej patológie, klinickej chémie, mikroskopie a

hlavný lekár Spojených kliník v Arezze - Odoardo Linoli a prof. Berteli, lekár v Siene. Dňa 4.marca 1971 vedci predložili verejnosti výsledky svojho výskumu, z ktorých vyplývajú nasledujúce závery:

Mäso - sval a tiež krv sú skutočne živé a čerstvé. Sval je ľudským svalom a krv je ľudskou krvou. Sval a krv majú tú istú krvnú skupinu AB. Sval a krv sú zo živej osoby, fungovanie proteínov v zrazenej krvi bolo úplne normálne a zachovalo si percentuálny pomer zodpovedajúci čerstvej krvi.

Diagram skúšanej krvi zodpovedá úplne ľudskej krvi, čo bola odobratá z ľudského tela na skúšku, a to v tom istom dni. Keby krv pochádzala zo zomrelej osoby, podliehala by rýchlemu procesu rozpadu.

Sval je svalom srdcového tkaniva - myokardu. Relikvie sú stále v pôvodnom stave, aj keď sú vystavené atmosférickému, biologickému i fyzikálnemu pôsobeniu.

Výsledok vedeckej analýzy potvrdzuje pôvodnosť a originálnosť tohto eucharistického zázraku, ktorý trvá už skoro 1300 rokov. Pápež Lev X., Klement X., Lev XIII. potvrdili pravosť a úctu, ktorá sa vzdáva tejto zázračnej sv. Eucharistii.

Možno sa nedostanete do talianskeho mestečka Lanciano, ako sa to podarilo našej pútnickej skupine, a neuvídite kvapky krvi premenenej z vína pred mnohými rokmi. No vedzte, že k nám denne zostupuje živý Boh, aby sa stal našim pokrmom. Videla som to na vlastné oči.

Text: -mjl-

Foto: michaeljournal.org

V novembrovom čísle sme vám priniesli reportáž o tom, ako prebieha duchovná obnova s pátrom Eliasom Vellom. Neskôr, v januárovom čísle, sme uverejnili niekoľko informácií z jeho prednášok o uzdravení. Dnes ešte prinášame poznámky účastníčky tejto duchovnej obnovy, ktoré sa týkajú vnútorného uzdravenia.

V prednáške o vnútornom uzdravení páter poukázal na to, aké dôležité je uvedomovať si, že Boh je mojím dobrým Otcom i mojou dobrou Matkou, pretože ma ako jediný miluje takého, aký som, a má so mnou originálny a jedinečný plán. Počas prednášky sme si mali predstaviť, že sme Bohom milovaní z celej sily, srdca a mysle. O čo viac sme tento pocit nechávali do seba vstupovať, tým intenzívnejšie sme vnímali, že čím viac sa cítíme byť milovaní my sami, tým viac môžeme milovať i my. Čím viac sa necítíme byť milovaní, tým viac sme blokovaní a cítíme sa zle.

Ďalšia oblasť vnútorného uzdravenia sa týkala uzdravenia našich emócií. Udržať rovnovážne emócie si vyžaduje tvrdý boj, a preto bojujeme o svoje zdravie nielen po fyzickej, ale aj po psychickej stránke. Nevyrovnané emócie rozdelil páter do štyroch prúdov:

Strachy: Z *hladiska psychologického* je strach vecou, ktorej môžem čeliť len tak, že urobím krok vpred. Strachu môžeme čeliť, ale nie sa s ním dohadovať, pretože jeden strach vyvolá ďalší. A čím je človek starší, tým je vôľa menej pevná, preto strachu netreba prenechávať čas. Veľakrát, keď sa nepostavíme strachu, zablokujeme svoj potenciál. Z *duchovného hladiska* je strach pochopiteľnou vecou. Aj Ježiš sa bál. A nie raz. Aj nám Boh zveruje poslanie, ktoré nás prevyšuje. Je to

normálny strach. Ale to, čo nedokážem ja, dokáže Duch Svätý. Bojím sa, ale urobím krok a zvyšok je na Pánovi. V biblii vraj výraz „Neboj sa“ nájdeme 365 krát. Boh dopĺňa to, čo je ohraničené našou ľudskou prirodzenosťou.

Hnevy: Nechápeme pod nimi momentálne nedorozumenie, ale hnevy, ktoré v sebe ukrývame a hromadíme. Hnev, ktorý má vo mne nejaký koreň a pochádza z minulosti. Môže byť voči Bohu, voči sebe a voči iným. Hnev samotný nie je hriechom, je prirodzenou emóciou, inštinktom, vďaka ktorému dávame veci do poriadku. Bez neho by sme boli voči ostatným chladnými bytosťami. Je však nebezpečný, keď prekročí hranice.

Pocity viny: Je dôležité uvedomiť si, že pocity viny nie je totožný s faktom byť reálne vinný. Napr. ak sa matka dopustí potratu, je vinná. Ak svoj skutok olutovala, Boh jej odpustí, už nie je vinná. Ale po psychologickej stránke ostáva pocity viny.

Napätia, stresy, depresívne nálady: Všetko ostatné, čo do našej mysle vnáša ustarostenosť. Často cítíme napätia, stres, úzkosti, únavu, neistoty a iné neprijemné emócie, ktoré sú súčasťou nášho života. Významné je vnímať, že život človeka často nezávisí od okolností, v ktorých žije, ale od spôsobu, ako sa k životu stavia. Dôležité je uvedomiť si nasledovné: *Nepanikárit', že máme nepriateľov* - všetci ich

majú, aj Pán Ježiš ich mal, tak prečo nie ja? *Nie všetci nás majú radi* - to je realita. Chceme byť milovaní, ale nie sme. Je to normálne. Ani Ján Pavol II. nebol, ani Pán Ježiš, tak prečo by som mal byť ja iný? *Mám neúspechy* - to je dobre. Človek, ktorý ich nemá, spanikári pri prvom, ktorý ho postretne. *Musím niest' svoj kríž* - to je realita. *Musím prijať realitu*, že som ohraničený človek a potrebujem charizmy iných osôb. Dôležité je trénovať sa v týchto prípadoch v pozitívnom náhlade na veci a snažiť sa zjednodušať komplikované veci.

Tak, ako je Ježiš pripravený uzdraviť nás po fyzickej stránke, je pripravený uzdraviť nás i po tej psychickej. Uzdravenie je však proces, ktorý sa neuskutoční magicky, pretože je zameraný na rany z minulosti, ktoré sú možno často „zametené pod koberec“. Je však potrebné uvedomiť si, že naše súčasné sprá-

vanie závisí od rán, ktoré sa stali v minulosti a ešte neboli vyliečené, preto je dôležité pred nimi neutekať. Tiež treba pamätať na to, že tak, ako Ježiš neuzdravil každého tým istým spôsobom, i naše uzdravovanie je originálne a nemôžeme ho kopírovať od niekoho iného.

Významné pri uzdravení je pamätať na to, že má základ v láske. A láska nie je emóciou, ale **rozhodnutím**. Veľký význam zohráva uvedomiť si, že milovať bližného mám tak, ako seba samého. Neznamená to byť sebeckým. Znamená to milovať seba tak, ako ma miluje Boh. Prijat' seba so svojou povahou, telom a všetkým ostatným a byť za to Bohu vďačný. Ak totiž nemilujem sám seba - nedôverujem si a potom nemôžem milovať a dôverovať ani iným. Môj vzťah k sebe samému musí byť vyrovnaný.

Pripravila: Martina Fritzová

Všetci sme Boží učeníci

Vo februárovom čísle Bartolomeja sme uvažovali o tom, že Boh si povoláva každého človeka, aby sa cez nás zjavovalo Božie kráľovstvo na zemi (porov.: Lk 17,21). Na to, aby sa mohlo skrze nás zjavovať toto kráľovstvo, Boh nás vystrojil Duchom Svätým, aby sme mali jeho dary a aby usmerňoval naše talenty, túžby, vášne...

Na to, aby sme mohli Božiu milosť nechať prúdiť naplno, potrebujeme duchovne rásť. Preto si Boh vedie každého z nás, akousi duchovnou školou. Robí s nami to isté, ako s apoštolmi Šimonom (Peter) a Ondrejom.

Povolanie

„Keď raz kráčal popri Galilejskom mori, videl dvoch bratov, Šimona, ktorý sa volá Peter, a jeho brata Ondreja, ako spúšťajú sieť do mo-

ra; boli totiž rybármi. I povedal im: „Pod'te za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“ Oni hneď zanechali siete a išli za ním.“ (Mt 4,18-20). Toto povolanie Ježišom sa ich muselo veľmi silne dotknúť, aby boli schopní ho nasledovať.

Načúvanie Bohu

„ A Ježiš chodil po celej Galilei, učil v ich synagógach, hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každú neduh a každú chorobu medzi

ľudom.“ (Mt 4,23).

Popritom ho Šimon a Ondrej nasledovali, ale nepíše sa, že by niečo robili. Jednoducho boli s Bohom a učili sa ho počúvať, pozorovali ho, spolu s ním cítili...

Prax

„Týchto dvanástich Ježiš vyslal a prikázal im: „K pohanom nezabúčujte a do samarijských miest nevhádzajte; choďte radšej k ovciam strateným z domu Izraela! Choďte a hlásajte: »Priblížilo sa nebeské kráľovstvo.« Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste; malomocných očisťujte, zlých duchov vyhánajte.“ (Mt 10,5-8).

Kým boli ešte v „biblickej škole“ u Pána Ježiša, dal im vyskúšať si, čo sa od neho naučili, aby tak spoznali, aká je ich budúca úloha krásna a náročná. Oni sa potom k nemu vrátili a ďalej sa od neho učili.

Služba

„Jedenásti učeníci odišli do Galiley na vrch, kam im Ježiš rozkázal. Keď ho uvideli, klaňali sa mu, no niektorí pochybovali. Ježiš pristúpil k nim a povedal im: „Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. Choďte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ (Mt 28,16-20).“

Až po tom, čo sa od Pána naučili všetko potrebné, boli povolani do služby. Vieme, že na začatie služby ešte museli čakať, kým nepríde Duch Svätý (porov.: Lk 24,49).

Završenie služby

O smrti Šimona a Petra z Biblie nevieme, ale príkladom nám môže byť Pavol, ktorý z väzenia vyhlasuje, že si je istý správnosťou naplňania

svojho poslania: „Lebo ja mám vyliat svoju krv na obeť, nastáva čas môjho odchodu. Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval. Už mám pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi v onen deň dá Pán.“ (2 Tim 4,6-8). Pavlova istota vyplývala zo vzťahu, ktorý s Bohom mal.

Tento proces budovania učeníka môže byť v živote každého človeka iný, ale nikdy mu nebude chýbať týchto 5 bodov. Hoci sa s najväčšou pravdepodobnosťou budú rôzne prelínať, možno aj splývať, vždy zostane na začiatku naše prilnutie k Bohu a na konci postoj spokojne završeného diela.

Môže to v mojom živote potom vyzerať asi takto:

Prijmem a uvedomím si, že som spasený, oslobodený, že som Božie dieťa. Pravdepodobne zatúžim po spoločenstve, Biblii, sviatostiach, začnem prejavovať, že som Božie dieťa a postupne začnem podriaďovať Bohu jednotlivé aspekty svojho života - zvyky, kolektív, záľuby, túžby, financie, vzťahy, sexualitu, konanie...

Moje srdce začne túžiť po svätosti,

pravdepodobne čoskoro, ak nie hneď, dostanem nejaký dar (charizmu), Biblia ma osloví nevidaným spôsobom, začnem rozumieť Božím veciam a rozpoznávať vnuknutia od Pána - Boží hlas a obrazy.

Učím sa Bohu hovoriť veci osobné a podstatné, prihováram sa za druhých, ale aj za seba, zriekam sa seba a cez mnoho ťažkostí sa stávam podobný Kristovi, hoci mnohokrát mi to pripadá presne naopak. Vnímam v duchu, ako mi Otec odpovedá, ako ma učí. Boh je pre mňa citeľnou prítomnosťou v mojom vnútri.

Začínam s Otcom pracovať v jeho vinici. Robím, čo ma naučil, viem, kam ma poslal a viem, čo mám ro-

biť. Možno to mnohokrát pokazím, ale nikdy sa nestratím. Viem, s kým žijem, komu patrí, moja identita syna je v Otcovi, skrze Krista, uskutočnená v Duchu Svätom. Nachádzam nevidaný pokoj, obrovskú radosť, pevnú nádej. Mnohokrát budem sám a opustený od ľudí, ale Otec mi dá všetko, o čo požiadam v pravý čas - a ja to budem vedieť.

V ďalšom čísle si povieme niečo o tom, ku komu Boh posielala svojich učeníkov.

Text a ilustrácia:
Augustín Ugróczy
gustovclanok@gmail.com

Žila len z Eucharistie Marta Robinová

Viac ako 50 rokov nič nejedla a nepila. Ležala ochrnutá na posteli a jedinou posilou jej bola Eucharistia. Marta Robinová je považovaná za jednu z najväčších mystičiek 20. storočia. Hoci proces jej blahorečenia ešte nie je ukončený, jej život nám má čo povedať.

Marta Robinová sa narodila 13. marca 1902 vo Francúzsku v dedinke Drome. Mala päť starších súrodencov. Rok po jej narodení sa krajinou prehnala epidémia týfusu. Marta ochorela, ale chorobu sa jej napokon podarilo prekonať. Oslabené zdravie jej však zostalo. Kvôli tomu aj často chýbala v škole. Marta však mala veľmi dobrú pamäť a učila sa rada. Školu musela zanechať ako štrnásťročná kvôli tomu, aby mohla pomáhať rodičom na gazdovstve.

Zvláštna choroba

Keď mala Marta 16 rokov, začala trpieť silnými bolesťami hlavy. 25. novembra 1918 nečakane odpadla

a bola 20 mesiacov v bezvedomí. Lekári nevedeli určiť diagnózu. Rodičia sa báli o jej život. O 20 mesia-

cov sa Marta prebrala a pokračovala v rozhovore presne tam, kde pred odpadnutím skončila. Mohla sa však pohybovať už len s pomocou bariel. Marta pochopila, že najdôležitejším poslaním jej života bude trpieť za iných. V roku 1925 napísala akt úplného obetovania svojho života Bohu. V nasledujúci rok upadla do mystického spánku, ktorý trval tri týždne. Rodičom povedala, že zažila veľké utrpenie, ale zároveň zažila veľkú sladkosť Božej lásky: „*Keď trpíme, je to škola lásky, aby sme viac milovali.*“

V roku 1929 jej choroba okrem nôh zasiahla aj ruky, plecia a svalstvo tráviaceho ústrojenstva. Marta nemohla prijímať žiadne jedlo ani nápoje a okrem toho ešte aj nespala. Napriek tomu žila. Lekári tomu vôbec nerozumeli, zároveň však vylúčili, že by za jej bezvládnosťou boli emocionálne, psychické či duševné stavy.

Jediný pokrm

Jediným pokrmom Marty sa na nasledujúce roky stala Eucharistia. Prijímala ju raz týždenne, a keďže nemohla prehltat', Eucharistia do nej vnikala tajomným spôsobom, čo potvrdili aj neveriaci lekári. Po prijatí Eucharistie sa dostávala do extázy, ktorá trvala až do nasledujúceho dňa.

Marta hovorievala: „*Keď prijímam Oltárnu Sviatosť, deje sa to tak, akoby do mňa vstupovala živá osoba... Vlhčia mi ústa, ale nič nemôžem prehltnúť. Hostia vnikne do mňa, ale vôbec neviem, ako. Eucharistia nie je obyčajný pokrm. Zakaždým do mňa vlieva nový život. Ježiš je v celom mojom tele, akoby som vstala z mŕtvych. Najsvätejšia sviatosť je niečo viac ako zjednotenie: je to splnutie v jedno... Chcela by*

som všetkým, ktorí sa ma neustále vypytujú, či skutočne nič nejsem, veľmi nahlas povedať, že jem oveľa viac ako oni, pretože sa sýtim eucharistickým telom a krvou Pána Ježiša. Chcem im povedať, že oni sami v sebe blokujú účinky tohto pokrmu.“

Stigmy

Marta vedela, že ak vo výnimočnej miere prežíva Kristovu lásku, musí byť ochotná prijať aj utrpenie. Od roku 1927 znášala útoky diabla a od roku 1930 dostala dar stigiem. Od roku 1931 mala podľa lekárskeho správ stigmy každý piatok. Rany jej veľmi krváčali, no napriek tomu neumrela.

Vďaka utrpeniu prežívanému s Kristom sa Marta stala priam géniom duchovného života. Uvedomovala si veľkú drámu boja dobra so zlom, ktorá prebieha v každom človeku. Svojou bolesťou sa snažila zachrániť hriešnikov.

Po radu k nej chodilo množstvo ľudí - biskupi, kňazi, ministri, podnikatelia, profesori i jednoduchí roľníci. Vedela im dať veľmi výstižné rady a usmernenia. Keď trpeli, brala ich utrpenia na seba.

Marta Robinová zomrela 6. februára 1981. Na jej pohrebe sa zúčastnilo množstvo ľudí, ktorým počas svojho života pomohla. Prostredníctvom nej nám Boh ukázal, že naozaj platia slova Evanjelia: „*Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň.*“ (Jn 6, 53-54)

Pripravila: Petra Humajová
Životopisné údaje čerpané z
www.svetlozivot.ichtys.sk

Liturgické okienko

1. apríl 2012 - Kvetná nedeľa - nedeľa utrpenia Pána

Sprievod s palmami: Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Mk 11, 1-10

Č1: Tvár som si nezakryl pred potupou, lebo viem, že sa nezahanbím.

Iz 50, 4-7

Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil.

Ž 22

Č2: Uponížil sa, preto ho Boh povýšil.

Flp 2, 6-11

Ev: Bolo dva dni pred Veľkou nocou a sviatkami Nekvasených chlebov. Veľkňazi a zákonníci hľadali spôsob, ako podvodne chytiť Ježiša a zabiť ho. Ale hovorili: „Nie vo sviatok, aby sa ľud nevzbúril.“ ... Judáš Iškariotský, jeden z Dvanástich, odišiel k veľkňazom, aby im ho zradil. Tí sa potešili, keď to počuli, a sľúbili, že mu dajú peniaze. A on hľadal spôsob, ako ho príhodne vydať. ... Bili ho trstinou po hlave, pluli naňho, kľakali pred ním a klaňali sa mu. Keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho z purpuru a obliekli mu jeho šaty. Potom ho vyviedli, aby ho ukrižovali. ... Keď bolo dvanásť hodín, nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. O tretej hodine zvolal Ježiš mocným hlasom: „Heloi, heloi, lema sabkthani?“, čo v preklade znamená: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“

Mk 14, 1 - 15, 47

8. apríl 2012 - Veľkonočná nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania

Č1 - A prikázal nám, aby sme ľudu hlásali, že to jeho Boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvych.

Sk 10,34a.37

R - Toto je deň Krista Pána, radujme sa, aleluja.

Ž 118, 1-23

Č2 - A keď sa zjaví Kristus, váš život, vtedy sa aj vy zjavíte s ním v sláve.

Kol 3, 1-4

Ev - Ráno prišla k hrobu Mária Magdaléna a videla, že kameň je od hrobu odvalený. Bežala teda a prišla k Šimonovi Petrovi a k inému učeníkovi a povedala im: „Odniesli Pána z hrobu a nevieme, kde ho položili.“ Peter a ten druhý učeník sa zobrali a išli k hrobu. Bežali obaja, ten druhý bežal rýchlejšie, predbehol Petra a prišiel k hrobu prvý. Nahol sa a videl tam položené plachty, dnu však nevkročil. Peter tam videl aj šatku, lenže tá nebola pri plachtách, lež na inom mieste. Vtedy vošiel aj druhý učeník, videl a uveril. Ešte totiž nechápali Písmo, že má vstať zmŕtvych. Jn 20,1-9

15. apríl 2012 - 2. Veľkonočná nedeľa

Č1 - Apoštoli veľkou silou vydávali svedectvo o zmŕtvychvstaní Pána Ježiša a na všetkých spočívala veľká milosť.

Sk 4, 32-35

R - Oslavujme Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.

Ž 118, 2-24

Č2 - Ved', kto iný premáha svet, ak nie ten, kto verí, že Ježiš je Boží Syn?

1Jn 5, 1-6

Ev - Ježiš prišiel, stal si doprostred a povedal učeníkom: „Pokoj vám !“... a ukázal im ruky a bok. A znova povedal: „Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ Potom dýchol na nich a hovoril im: „Príjmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.“ Tomáš vtedy nebol s nimi a neveril učeníkom, že ho videli. O osem dní bol s nimi aj Tomáš. Prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, stal si doprostred a povedal: „Pokoj vám!“ Potom povedal Tomášovi: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci, ale veriaci!“ Tomáš povedal: „Pán môj a Boh môj!“ Ježiš mu povedal: „Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli a uverili!“

Jn 20,19-31

22. apríl 2012 - 3. Veľkonočná nedeľa

Č1 - Zabili ste pôvodcu života, ale Boh ho vzkriesil z mŕtvych, a my sme toho svedkami. Sk 3,13-15.17-19

R - Pane, ukáž nám svetlo svojej tváre ako znamenie. Ž 4, 2-9

Č2 - Podľa toho vieme, že sme ho poznali, ak zachováваме jeho prikázania.

1Jn 2,1-5a

Ev - Pán Ježiš sa zjavil apoštolom a povedal im: „Pokoj vám. Dotknite sa ma a presvedčte sa! Ved' duch nemá mäso a kosti - a vidíte, že ja mám.“ Potom sa ich spýtal: „Máte tu niečo na jedenie?“ Oni mu podali kúsok pečenej ryby. I vzal si a jedol pred nimi. Potom im povedal: „Toto je to, čo som vám hovoril, kým som bol ešte s vami, že sa musí splniť všetko, čo je o mne napísané v Mojžišovom zákone, u Prorokov a v Žalmoch. Tak je napísané, že Mesiáš bude trpieť a tretieho dňa vstane z mŕtvych a v jeho mene sa bude všetkým národom hlásať pokánie na odpustenie hriechov. Vy ste toho svedkami.“ Lk 24,35-48

29. apríl 2012 - 4. Veľkonočná nedeľa

Č1- On je kameň, ktorý ste vy, stavitelia, zavrhlí, a on sa stal kameňom uholným. Sk 4, 8-12

R - Kameň, čo stavitelia zavrhlí, stal sa kameňom uholným. Ž 118,1-29

Č2 - Milovaní, teraz sme Božími deťmi, a ešte sa neukázalo, čím budeme.

1Jn 3,1-2

Ev - „Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier položí svoj život za ovce... Poznám svoje a moje poznajú mňa, ako mňa pozná Otec a ja poznám Otca. Aj svoj život položím za ovce. Mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohto ovčince. Aj tie musím priviesť a budú počuť môj hlas, a bude jedno stádo a jeden pastier. Otec ma preto miluje, že ja dávam svoj život, a zasa si ho vezmem. Nik mi ho neberie, ja ho dávam sám od seba. Mám moc dať ho a mám moc zasa si ho vziať. Taký príkaz som dostal od môjho Otca.“

Jn 10,11-18

Pripravila A. Karaková

Spomienky na zosnulých

Dňa 19. apríla 2012 uplynie 10 rokov, čo nás opustil náš drahý **Alojz Mečiar**.

Za tichú spomienku s modlitbou ďakujú súrodenci s rodinami.

Dňa 21. apríla 2011 uplynie rok, čo si Pán povolal do večnosti nášho drahého manžela, otecka, deduška **Jozefa Bebjaka**. Ďakujeme všetkým, čo na neho pamätajú v modlitbách.

S láskou a úctou si na neho v modlitbách spomínajú manželka Emília, deti s rodinami a ostatná rodina.

Farská kronika

od 26. februára 2011
do 25. marca 2011

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

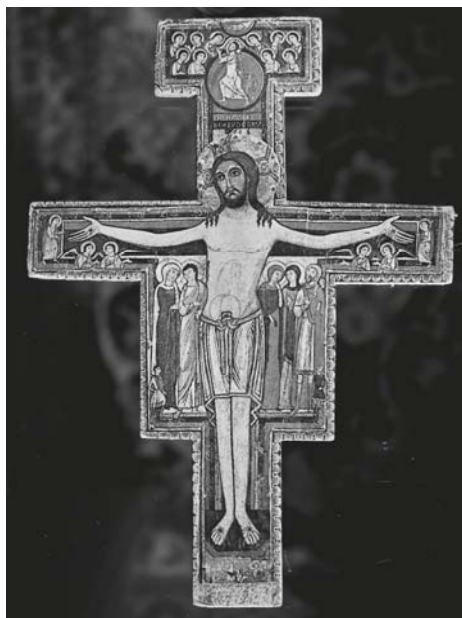
Ela Baginová
Melánia Macháčová

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Lubomír Penčák a Lenka Belancová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Anton Smiech, 80 r.
Milan Cífra, 77 r.
Janka Marková, 64 r.
Zdenek Adam, 80 r.
Josefa Tinesová, 87 r.
Ján Kotlár, 85 r.
Mária Géczyová, 87 r.
Margita Žideková, 90 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan
Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

M. Melicherčíková, A. Gálová,
A. Karaková, Ing. arch. A. Ugróczy,
Mgr. E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: titulná strana a str.

11: M. Melicherčíková; str. 9 -
flickr.com by Lutz-R. Frank, str. 22
- S. Kobelová; str. 23 - Pavel Meli-
cherčík jr.

Tlač: PATRIA l., spol. s. r. o.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciame.

Skautská krížová cesta Kalvária v Bojniciach, 24. marec 2012

Rozpis liturgických slávení počas Veľkej noci 2012 v Prievídzí

Kostol	Zelený štvrtok 5.4.	Veľký piatok 6.4.	Biele sobota 7.4.	Veľkonočná Nedela 8.4.	Veľkonočný pondelok 9.4.
Farský kostol sv. Bartolomeja (Prievídzia-mesto)	Svätá omša o 18:00	Krížová cesta o 9:00 Obrady Veľkého piatku o 15:00 Poklona križu do 21:00	Ranné chvály o 7:00 Poklona do 17:45 Spievané vešpery o 18:00 Veľkonočná vigília o 18:30	Sväté omše: 7:30 (s požeňnaním jedál) 9:00 (s požeňnaním jedál) 10:30 18:00	Sväté omše: 7:30 9:00 18:00
Nanebovzatia Panny Márie (mariánsky na cintoríne)	Krížová cesta o 24:00	Gréckokatolícke obrazy Veľkého piatku o 12:00 (večiereň s ulože- ním pláštenice do hrobu a poklona pri Božom hrobe)		Gréckokatolícke obrady vzkriesenia (utiereň vzkrie- senia) o 6:05 Gréckokatolícka sv. liturgia s požeňnaním veľkonočných jedál o 7:00 Svätá omša o 9:00	Svätá omša o 9:00
Najsvätejšej Trojice (kláštor piaristov)	Svätá omša o 18.30	Obrady Veľkého piatku o 18.30	Ranné chvály o 7.30 Veľkonočná vigília o 18:30	Sväté omše 6.45 9.30 11.00 Svätá omša o 9:00	Sväté omše: 6.45 9.30 11.00
Farský kostol sv. Terézie z Lisieux, učiteľky Cirkvi (Zapotôčky)	Svätá omša o 18:00	Krížová cesta o 10:00 Obrady Veľkého piatku o 15:00 Poklona križu do 21:00	Ranné chvály o 7:30 Poklona do 18:15 Veľkonočná vigília o 18:30	Sväté omše: 8:00 (s požeňnaním jedál) 10:00 (s požeňnaním jedál) 18:00 vešpery 18:30	8:00 18:00